

ANA HUANG
—
KRALJ OHOLOSTI

NAKLADNIK

Egmont d. o. o.
Višnjevac 3, Zagreb

Z A NAKLADNIKA

Velizara Dobрева

UREDNIKA

Ivana Mirošević

LEKTOR

Bonislav Kamenjašević

GRAFIČKO OBLIKOVANJE

Blid

DIZAJN KORICA

Punkt studio d. o. o.

TISAK

Rotografika d. o. o.
Zagreb, veljača 2025.

NASLOV IZVORNICA

King of Pride

Copyright © 2023. KING OF PRIDE by Ana Huang

The moral rights of the author have been asserted.

Dizajn naslovnice: © Cat Imb, TRC Designs

© za hrvatsko izdanje Egmont d. o. o., 2025.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige
ne smije biti objavljen ili pretisnut bez prethodne
suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.

ISBN: 978-953-13-2878-4

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu

Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001256185.

ANA HUANG

Kralj oholosti

S engleskoga prevela
Jelena Živić

PULS

*Svim curama koje misle da su pametni tipovi seksi.
(I koje znaju da su oni šutljivi najrazuzdaniji.)*

Playlista

I Knew You Were Trouble (Taylor's Version) — Taylor Swift

You Put a Spell on Me — Austin Giorgio

Love You Like a Love Song — Selena Gomez

Body Electric — Lana Del Rey

Collide — Justine Skye

Middle of the Night — Elley Duhé

Shameless — Camila Cabello

You Say — Lauren Daigle

Bleeding Love — Leona Lewis

Be Without You — Mary J. Blige

Upozorenje o sadržaju

Ova priča sadrži eksplicitan seksualni sadržaj, psovanje, nasilje i teme koje bi mogle biti osjetljive za neke čitatelje.

1. POGLAVLJE

Isabella

Znači, *nisi* iskoristila kondome koji svijetle u mraku, a koje sam ti dala?»

»Ne. Žao mi je.« Tessa je na moj snuždeni pogled uzvratila zabavljenim. »To nam je bio prvi spoj. Odakle ti uopće ti kondomi?«

»S neonske zabave rolanja prošlog mjeseca.« Otišla sam na tu zabavu u nadi da će me izbaviti iz kolotečine. Nije, ali me *jest* opskrbila vrećicom savršeno neukusnih darova koje sam podijelila prijateljicama. Budući da sam bila na samonametnutom postu od muškaraca, morala sam živjeti kroz njih, a to je bilo teško kada spomenute prijateljice ne surađuju.

Tessino se čelo nabralo. »Zašto su dijelili kondome na zabavi rolanja?«

»Zato što se te zabave uvijek pretvore u ogromne orgije«, objasnila sam. »Vidjela sam da je netko nasred klizališta upotrijebio jedan od tih kondoma.«

»Šališ se.«

»Ne.« Nadopunila sam zalihe začina, a zatim se okrenula da poravnam raznovrsne čaše. »Ludilo, zar ne? Bilo je zabavno,

čak i ako su mi neke stvari koje sam vidjela ostavile traumu za sljedećih tjedan dana...«

Nastavila sam brbljati, samo napola obraćajući pozornost na ono što sam radila. Nakon godinu dana rada za šankom kluba *Valhalla*, ekskluzivnog kluba za bogataše i moćnike, većinu toga obavljala sam na autopilotu.

Bio je ponedjeljak, šest sati poslijepodne — vrhunac *happy houra* u ostalim objektima, ali mrtva zona u *Valhalli*. Tessa i ja uvijek smo koristile to vrijeme za tračanje i prepričavanje događaja od vikenda.

Radila sam tu samo zbog novca dok ne dovršim roman i objavim ga, ali bilo je lijepo raditi s nekim tko mi se zapravo sviđa. Većina mojih prijašnjih kolega i kolegica bili su ljigavci.

»Jesam li ti ispričala o golom tipu sa zastavom?« pitala sam. »On je jedan od onih koji *uvijek* sudjeluje u orgijama.«

»Uh, Isa.« Tessa je protisnula moje ime na sebi nesvojstven način, ali bila sam se previše uživjela u priču da bih prestala.

»Iskreno, nikad nisam mislila da ću vidjeti kitu koja svijetli u...«

Ljubazan kašalj prekinuo me u priči.

Ljubazan, *muževan* kašalj koji bez sumnje nije pripadao mojoj najdražoj kolegici.

Ukipila sam se. Tessa je ponovno uznemireno zacviljela, što je samo potvrdilo ono što sam pretpostavila: pridošlica je bio član kluba, a ne naša ležerna menadžerica ili jedan od zaštitara koji je svratio tijekom pauze.

I upravo me čuo kako pričam o svjetlećim kitama.

Koragu.

Obrazi su mi se zažarili. Dovraga i moj rukopis; ono što sam u ovome trenutku najviše željela bilo je da se zemlja otvori i proguta me cijelu.

Nažalost, nisam osjetila nijedan drhtaj pod svojim nogama, pa sam se nakon nekoliko trenutaka sramote uspravila, razvukla najbolji uslužni smiješak i okrenula se.

Usne su mi tek dovršile putanju prema gore kada su se zamrznule na mjestu. Osmijeh mi je iščeznuo s lica, poput mrežne stranice koja se nije učitala do kraja.

Jer je na manje od metar i pol od mene stajao Kai Young, djelujući kao da se zabavlja i mnogo zgodniji nego što bi to ijedan muškarac smio biti.

Kai Young, uvaženi član upravnog odbora kluba *Valhalla*, nasljednik multimilijarderskog medijskog carstva i čovjek nevjerojatne sposobnosti da se *svaki* put pojavi usred mojih najsramotnijih razgovora.

Lice mi je ponovno poprimilo posramljen izraz.

»Ispričavam se na prekidu«, rekao je neutralnim tonom, ne odajući ni najmanje što misli o našem razgovoru. »Ali želio bih naručiti piće, molim.«

Unatoč strašnoj želji da se sakrijem ispod šanka dok ne ode, nisam si mogla pomoći, a da se bar malo ne rastopim na zvuk njegovog glasa. Dubok, gladak i baršunast, upakiran u britanski naglasak toliko otmjen da bi se i pokojna kraljica posramila. Razlio mi se žilama poput pola tuceta čaša bogatog viskija.

Tijelo mi se zagrijalo.

Kaijeve obrve neznatno su se podignule i shvatila sam da sam bila toliko usredotočena na njegov glas da još nisam odgovorila na njegov zahtjev. U međuvremenu je Tessa, mala izdajica, nestala u skladištu ostavivši me samu. *Nikada joj više neću dati kondom.*

»Naravno.« Pročistila sam grlo pokušavajući raspršiti oblak sve veće napetosti. »Ali bojim se da ne poslužujemo džin-tonik koji svijetli u mraku.« *Barem ne bez ultraljubičastog svjetla.*

Blijedo me pogledao.

»Zato što si me zadnji put načuo kako pričam o kon... hm, proizvodima za zaštitu«, rekla sam. *Ništa.* Mogla sam isto tako naklapati o uzorcima gužve u prometu, s obzirom

na njegovu reakciju. »Naručio si džin-tonik s okusom jagode jer sam pričala o takvim...«

Sve sam se dublje i dulje zakopavala. Nisam željela Kaija podsjetiti na ono kad me načuo kako pričam o kondomima s okusom jagode na svečanoj zabavi kluba, ali morala sam reći nešto kako bih skrenula pozornost s, pa, moje trenutne nevolje s kondomima.

Stvarno bih tijekom radnog vremena trebala prestati pričati o seksu.

»Zaboravi«, brzo sam rekla. »Uobičajeno?«

Osim jednog puta kada je naručio džin-tonik s okusom jagode, Kai je svaki put naručivao *scotch*, bez leda. Bio je predvidljiviji od pjesme Mariah Carey u vrijeme blagdana.

»Ne danas«, glatko je odgovorio. »Želim *Smrt popodne* umjesto toga.« Podigao je knjigu tako da sam mogla vidjeti naslov ispisan na istrošenim koricama. *Kome zvono zvoni*, Ernest Hemingway. »Doima se prikladnim.«

Smrt popodne bio je jednostavni koktel koji je osmislio Hemingway osobno i sastojao se od šampanjca i apsinta. Njegova sjajna zelena boja bila je najbliža neonskoj kada je piće u pitanju.

Suzila sam oči ne znajući radi li se o slučajnosti ili se zajebava sa mnom.

Uzvratio mi je pogled, nedokučiva izraza lica.

Tamna kosa. Oštre crte lica. Tanki crni okviri i odijelo tako savršeno skrojeno da je moralo biti izrađeno po mjeri. Kai je bio oličenje aristokratske sofisticiranosti i savršeno je ovladao britanskim stoicizmom koji je išao uz to.

Obično sam bila poprilično dobra u čitanju ljudi, ali poznavala sam ga godinu dana i još mu nisam uspjela vidjeti pravo lice. To mi je išlo na živce više nego što sam željela priznati.

»Stiže *Smrt popodne*«, konačno sam rekla.

Bacila sam se na pripremanje pića, a on je sjeo na svoje uobičajeno mjesto na kraju šanka i izvukao bilježnicu iz džepa

sakoa. Ruke su mi bile zabavljene, ali pozornost mi je bila podijeljena između čaše i muškarca koji je čitao u tišini. Svako malo zastao bi i nešto zapisao.

To samo po sebi nije bilo neuobičajeno. Kai je često navraćao kako bi nasamo čitao i popio piće prije večernje gužve. Ono što je bilo neobično bio je tajming.

Bio je ponedjeljak poslijepodne, tri dana i dva sata prije njegovog tjednog, precizno tempiranog dolaska četvrtkom navečer. Prekinuo je rutinu.

Kai Young *nikada* nije prekidao rutinu.

Znatizelja i neobičan nedostatak daha usporili su mi tempo dok sam mu donosila piće. Tessa je još uvijek bila u skladištu, a tišina je svakim korakom bila sve teža.

»Vodiš bilješke?« Stavila sam koktel na ubrus i bacila pogled na njegovu bilježnicu. Bila je otvorena pored Kaijevog romana, a stranice su joj bile prepune urednog, preciznog rukopisa ispisanog crnom kemijskom.

»Prevodim knjigu na latinski.« Okrenuo je stranicu i nažvrljao još jednu rečenicu ne dižući pogled i ne okusivši svoje piće.

»Zašto?«

»Opuštajuće je.«

Trepnula sam, sigurna da sam ga krivo čula. »Smatraš da je ručno prevođenje romana od petsto stranica na latinski *opuštajuće*?«

»Da. Kada bih htio mentalni izazov, prevodio bih udžbenik iz ekonomije. Prevođenje beletristike rezervirano je za vrijeme kada se opuštam.«

Ležerno je to objasnio, kao da je takva navika uobičajena poput prebacivanja kaputa preko naslona kauča.

Zurila sam u njega. »Pa. To je...« Ostala sam bez teksta.

Znala sam da bogataši imaju neobične hobije, ali to su obično bile zabavne ekscentričnosti poput organiziranja raskošnih vjenčanja za svoje kućne ljubimce ili kupanja u pjenušcu. Kaijev je hobi bio naprosto *dosadan*.

Kutovi usta trznuli su mu se, a sram je pratio spoznajju. Čini se da je to tema dana. »Zezaš me.«

»Ne u potpunosti. Opušta me to iako nisam neki obožavatelj udžbenika iz ekonomije. Dosta mi ih je bilo na Oxfordu.« Kai je napokon podigao pogled.

Srce mi je zapelo u grlu. Izbliza je bio toliko lijep da je bilo gotovo bolno gledati ravno u njega. Gusta crna kosa spuстила mu se na čelo uokvirujući crte lica ravno iz ere klasičnog Hollywooda. Isklesane jagodice nastavljale su se na četvrtastu čeljust i oblikovane usne, dok su duboke smeđe oči blistale iza naočala, što je samo pojačavalo njegovu privlačnost. Bez njih bi njegova privlačnost bila hladna, gotovo zastrašujuća u svojoj savršenosti, ali one su ga činile pristupačnim. Čovječnim.

Barem kad nije bio zauzet prevođenjem klasika ili vođenjem obiteljske medijske tvrtke. S naočalama ili bez njih, nije bilo ničeg *pristupačnog* ni u jednoj od tih stvari.

Trnci su mi prostrujili kralježnicom kada je posegnuo za svojim pićem. Ruka mi je još uvijek bila na šanku. Nije me dotaknuo, ali njegova tjelesna toplina obasjala me kao da jest.

Trnci su se raširili vibrirajući mi ispod kože i usporavajući mi dah.

»Isabella.«

»Hm?« Kad malo razmislim o tome, zašto su Kaiju uopće trebale naočale? Bio je dovoljno bogat da si priušti lasersku operaciju vida.

Nije da sam se žalila. Možda je dosadan i malo uštogljen, ali je zbilja...

»Gospodin s druge strane šanka pokušava privući tvoju pozornost.«

Neugodni trzaj vratio me u stvarnost. Dok sam ja bila zauzeta buljenjem u Kaija, novi su gosti ušetali u bar. Tessa se vratila iza šanka poslužujući elegantno odjeven par, dok je još jedan član kluba čekao da ga uslužim.

Sranje.

Požurila sam ostavljajući Kaija, koji je izgledao kao da se zabavlja.

Nakon što sam poslužila gosta, stigao je još jedan, a zatim još jedan. Počeo je *Valhallin happy hour*, a ja se više nisam imala vremena baviti Kaijem ili njegovim neobičnim metodama opuštanja.

Sljedeća četiri sata Tessa i ja upale smo u uobičajen ritam posluživanja gostiju.

Valhalla je ograničila broj svojih članova na stotinu, tako da se čak i najposjećenije večeri nisu mogle mjeriti s kaosom s kojim sam se susretala u birtijama u centru grada. No, iako ih je bilo manje, članovi kluba tražili su više pažnje i milovanja ega od prosječnog dečka iz bratstva ili pijane udavače. Kad se približilo devet sati, bila sam mrtva umorna i zahvalna do neba što sam radila samo pola smjene te večeri.

Ipak, nisam mogla odoljeti, a da povremeno ne bacim pogled na Kaija. Obično je napuštao bar nakon sat ili dva, ali eto ga, još uvijek pije i čavrlja s ostalim članovima kao da nigdje drugdje ne bi radije bio.

Nešto tu smrdi. Na stranu vrijeme, njegovo današnje ponašanje uopće se nije podudaralo s njegovim prethodnim obrascima, a što sam ga pažljivije promatrala, to sam više znakova nevolje primjećivala: napetost u ramenima, sitnu brazdu između obrva, ukočenost njegovog osmijeha.

Možda je to bilo zbog šoka što sam ga vidjela izvan uobičajenog rasporeda ili sam mu se pokušavala odužiti za sve one prilike kada je mogao srediti da dobijem otkaz zbog neprimjerenog ponašanja (bolje rečeno, razgovora o seksu na poslu), a nije. O čemu god da se radilo, ponukalo me da mu odnesem još jedno piće kada sam uspjela predahnuti.

Tajming je bio savršen; njegov najnoviji partner za razgovor upravo je otišao ostavivši Kaija ponovno samog u baru.

»Džin-tonik s okusom jagode. Ja častim.« Gurnula sam čašu prema njemu. Uradila sam to iz hira misleći da će to biti

smiješan način da mu popravim raspoloženje, čak i ako je bilo na moj račun. »Izgledaš kao da bi ti dobro došlo nešto što će te oraspoložiti.«

Odgovorio je upitnim podizanjem obrva.

»Izvan uobičajenog rasporeda si«, objasnila sam. »Nikada ne bi odstupio od rasporeda, osim ako nešto nije u redu.«

Opustio je obrve, a umjesto toga naborali su mu se uglovi očiju. Srce mi je preskočilo od neočekivano dražesnog prizora.

Samo se nasmiješio. Saberi se.

»Nisam znao da toliko obraćaš pažnju na moj raspored.« U Kaijevom glasu čula se natruha smijeha.

Obrazi su mi se drugi put iste večeri zažarili. *To mi je hvala za moju dobrotu.*

»Ne radi se o tome«, rekla sam obrambeno. »Dolaziš u bar svaki tjedan otkad sam počela raditi ovdje, ali se nikada nisi pojavio ponedjeljkom. Samo imam dobru moć zapažanja.« Trebala sam se tu zaustaviti, ali jezik mi je bio brži od pameti. »Ne brini, nisi moj tip, pa se ne moraš brinuti da ću ti se nabacivati.«

To je bila istina. Objektivno, bila sam svjesna Kaijeve privlačnosti, ali voljela sam malo grublje muškarce. Bio je uštogljen do daske. Čak i da nije, odnosi između članova kluba i zaposlenika bili su strogo zabranjeni, a ja nisam željela ponovno preokrenuti svoj život zbog muškarca, hvala lijepa.

To nije spriječilo moje izdajničke hormone da uzdišu svaki put kad bi ga vidjeli. Bilo je to jebeno iritantno.

»Dobro je znati.« Osmijeh mu se raširio dok je prinosio čašu usnama. »Hvala ti. Slab sam na džin-tonik od jagoda.«

Ovaj put srce mi nije samo preskočilo već se na trenutak potpuno zaustavilo.

Slab? *Što to znači?*

Ne znači ništa, začula sam glas u glavi. Govori o piću, ne o tebi. Osim toga, nije tvoj tip. Sjećáš se?

Oh, Debbie Downer, umukni.

Odlično. Sada su se moji unutarnji glasovi međusobno svađali. Nisam ni znala da *imam* više od jednog unutarnjeg glasa. Ako to nije bio znak da mi je potreban san umjesto još jedne večeri provedene nad rukopisom, ništa nije bilo.

»Nema na čemu«, odgovorila sam malo zakašnjelo. Srce mi je tutnjalo u ušima. »Pa, trebala bih...«

»Oprosti što kasnim.« Visok, plavokos muškarac uvukao se na sjedalo pored Kaijevog, a glas mu je bio oštar kao hladnoća kasnog rujanskog dana koja mu se zadržala na kaputu. »Sastanak mi se odužio.«

Kratko me pogledao prije nego što se okrenuo prema Kaiju.

Tamna zlatna kosa, modre oči, crte lica poput modela Calvina Kleina, a toplina sante leda iz *Titanica*. Dominic Davenport, kralj Wall Streeta.

Odmah sam ga prepoznala. Bilo je teško zaboraviti to lice, čak i ako su njegove društvene vještine bile malo manjkave.

Olakšanje i iritantno razočaranje preplavili su me kada nas je prekinuo, ali nisam čekala Kaijev odgovor. Otišla sam na drugu stranu šanka mrzeći to kako se njegov komentar o slabosti lijepio za mene kao da je riječ o bilo čemu drugom, a ne šaljivoj opasci.

Ako on nije bio moj tip, ja *definitivno* nisam bila njegov. Izlazio je s onim tipom žena koje su u upravnim odborima dobrotvornih organizacija, ljetuju u Hamptonsu i usklađuju bisere sa Chanelovim odijelima. Nije bilo ničeg lošeg u tome, ali to naprosto nisam bila ja.

Okrivila sam svoj samonametnut post od muškaraca za pretjeranu reakciju na njegove riječi. Bila sam toliko gladna dodira i pažnje da bih se vjerojatno razveselila kada bi mi namignuo polugoli kauboj koji se uvijek vrzmao po Times Squareu. To nije imalo nikakve veze s Kaijem osobno.

Ostatak večeri nisam se vraćala na njegovu stranu šanka.

Srećom, rad u pola smjene značio je da sam mogla ranije izaći s posla. U pet do deset prebacila sam preostale narudžbe

na Tessu, pozdravila se s njom i uzela torbu iz skladišta, a da nisam ni pogledala određenog milijardera sa sklonošću prema Hemingwayu.

Mogla bih se zakleti da sam osjetila vruć dodir tamnih očiju na leđima dok sam odlazila, ali nisam se okrenula da provjerim. Bolje je ne znati.

Hodnik je ovako kasno navečer bio tih i prazan. Kapci su mi bili teški od umora, ali umjesto da sam se uputila prema izlazu i udobnosti vlastitog kreveta, skrenula sam lijevo prema glavnom stubištu.

Trebala bih otići kući da dostignem svoj zadani dnevni broj riječi, ali mi je prvo trebala inspiracija. Nisam se mogla skoncentrirati od stresa pri pomisli na suočavanje s praznom stranicom.

Riječi su mi nekoć prirodno dolazile; napisala sam tri četvrtine svog erotskog trilera u manje od šest mjeseci. Zatim sam ga ponovno pročitala — bio mi je užasan i odbacila sam ga zbog novog projekta. Nažalost, s prvom inačicom rukopisa nestala je i kreativnost koja ga je pogonila. Ovih dana bila sam sretna kada bih napisala više od dvjesto riječi na dan.

Stubama sam se zaputila na prvi kat.

Sadržaji kluba bili su nedostupni zaposlenicima tijekom radnog vremena, ali dok je bar bio otvoren do tri ujutro, ostatak zgrade zatvara se u osam. Nisam kršila nikakva pravila odlaskom u omiljenu sobu na malo opuštanja.

Ipak, moja stopala lagano su prelazila preko debelog perzijskog tepiha. Niz hodnik, pored sobe za biljar, sobe za uljepšavanje i salona u pariškom stilu, sve dok nisam stigla do poznatih hrastovih vrata. Mesingana kvaka bila je hladna i glatka dok sam je okretala.

Petnaest minuta. Samo mi toliko treba. Onda ću otići kući, okupati se i pisati.

Ali kao i uvijek izgubila sam pojam o vremenu kada sam sjela. Petnaest minuta pretvorilo se u trideset, a to se pretvorilo u četrdeset i pet, a ja sam se toliko izgubila u onome što sam radila da nisam ni čula škripu vrata iza sebe.

Ne dok nije bilo prekasno.